

۲۰۱۷/۱۱/۱۷

ولی احمد نوری

لیست ۵۰۰۰ مقتول دار و دسته خلق و پرچم حزب غیر دیموکراتیک میهن فروشان

نظری به یکی از لیست های کشته شدگان و قربانیان افغانستان
در نظام کمونیستی خلق و پرچم و پیشنهادی به حامد کرزی رئیس جمهور افغانستان.

یادداشت نویسنده: طبق وعده دو روز قبل که در ستون نظرات مقاله عالی و ملی و افشاگرانه قلم بدست ورزیده و فرزند صدیق افغانستان جناب حمید انوری، به شما خوانندگان عزیز داده بودم اینک فشرده ای از مقاله ۵۰۰۰ مقتول باند های جنایتکار خلق و پرچم را که چند سال قبل از این قلم (در سال ۲۰۱۳) نشر شده بود دوباره به ملاحظه شما می رسانم.
ولی احمد نوری

در باره جنایت ها و خیانت ها و گشت و گشتار نظام های چهارگانه کمونیستی در افغانستان یعنی تره کی، امین، ببرک و نجیب و نظام اسلامی تنظیم های ایرانی و پاکستانی گفتنی زیاد است و نوشتن همه آن در یک مرتبه گنجایش ندارد.

فوتو ها با تشکر از سایت «برترین ها» از اینترنت گرفته است

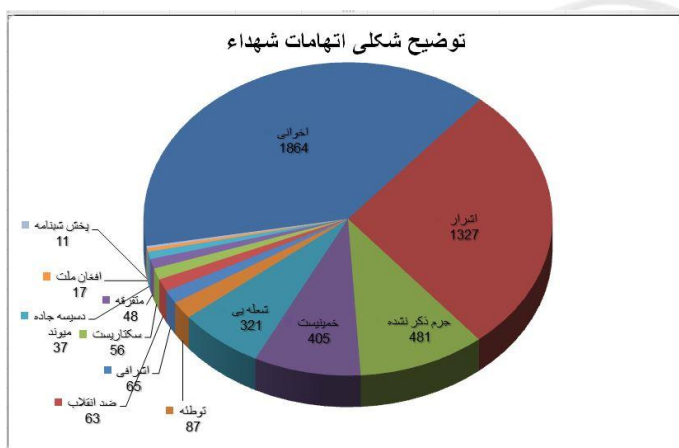
فعلاً صرف به چند نکته در مورد همین لیست پنجهزار کشته ای که از قلم توانا و فکر رسای نویسنده فر هیخته جناب رحمت آریا با توضیحات روشن و علمی انتشار یافته است، توجه خود را مبذول میداریم و در ختم پیشنهادی به نظام موجوده مخصوصاً به شخص رئیس جمهور آن «حامد خان کرزی» پیشکش می کنیم. [که هرگز مورد توجه حامد

خان کرزی واقع نشد و وجدان خفته اش را بیدار نکرد و حالا امید می کنم که رئیس جمهور اشرف غنی خان احمدزی را بیدار سازد]

۱- جنایات کمونیست ها به این لیست پنجهزار نفری وقت امین خلاصه نمی شود، چه در ختم سال اول نظام منفور کمونیستی تحت سرمداری نور محمد تره کی به تعداد ۱۲ هزار نفر افغان فقط به گناه کمونیست نبودن زیر نام های مختلف (شعله بی - اخوانی - خمینیست - ضد انقلاب - توطئه گر - اشراف - طرفداران ظاهرشاه و سردار داوود و بالاخره به نام اشرار) کشته اند که لیست های آنرا حفظ الله امین در دیوار های وزارت داخله آویزان کرده بود و همه افغان ها مکلفیت ایمانی، وجدانی و ملی دارند در راه بدست آوردن این لیست ها هم تلاش خستگی ناپذیر نمایند.

۲- تعداد قربانیان به این ۱۷ هزار تن هم خلاصه نمی شود (۵ + ۱۲) زیرا در زمان بیرک کارمل و نجیب الله از این هم بیشتر مردم مظلوم افغانستان را از زندگی محروم ساخته اند و هزاران هزار دیگر در زندان های مخوف آنها پوسیده اند. از همه این جنایات آنها باید حساب گرفته شود و مسئولین و مرتکبین آن به میز محاکمه کشانیده شوند و جزای لازم و در خور جنایات ایشان به آنها داده شود.

۳- باساس لیست مستند و معتبری که وبسایت افغان جرمن آنلاین بیرون داده است دیده می شود که در حاکمیت آن زمان:

■ ۱۸۶۴ یک هزار و هشت صد و شصت و چهار انسان افغانستان را به نام (اخوانی) کشته اند،

■ ۱۳۲۷ یکهزار و سه صد و بیست افغان را در سراسر افغانستان به نام (اشرار) کشته اند،

■ ۴۸۱ چهار صد هشتاد و یک افغان را (بدون اثبات جرم و ذکر آن) کشته اند،

■ چهار صد و پنج افغان را به نام (خمینیست) یا طرفداران خمینی کشته اند،

■ ۳۲۱ سه صد و بیست و یک افغان را به نام (شعله بی) کشته اند،

■ ۲۸۱ دو صد و هشتاد و یک افغان بیگناه را در سراسر کشور به نام های مختلف و بی معنی دیگر کشته اند،

■ ۱۳۵ یکصد و سی و پنج افغان را به نام های (توطئه و دسیسه و پخش شبنامه) کشته اند،

■ ۸۲ هشتاد و دو افغان را به نام (اشراف و افغان ملت) کشته اند،

■ ۶۳ شصت و سه افغان را به نام (ضد انقلاب) کشته اند،

■ ۵۶ پنجاه و شش افغان را به نام (سکتاریست) کشته اند که نمی دانم مرادشان از سکتاریست چه بوده است؟،

این است شرح جرایم این پنجهزار افغان بیگناه که از زندگی و آغوش فامیل و خانواده شان محروم شده اند و خون های پاک شان برای هیچ ریختانده شده است.

در اینجا سوالی مطرح می شود که آیا برای شناسایی اخوانی بودن چه معیار های دقیق و عوامل معقولی را در دست داشته اند؟ من یقین دارم هر افغان مظلومی که در کنج سرکی یا پارکی شالش را هموار کرده و به نماز خواندن شروع

کرده است به نام اخوانی گرفتار شده و سربه نیست گردیده است. یا کسانی را که برای شفای مریضش یا رهایی و وطنش دستان خود بطرف آسمان بلند کرده و دعا نموده به نام اخوانی گرفتار کرده اند و بدون پرسان و جویان و محاکمه اعدام نموده اند.

۴- در این لیست بیشتر از هزار هموطن ما را که همه دکاندار، نجار، گلکار، مزدورکار، کتاب فروش، ذغال فروش، چوب فروش، میوه فروش، کلچه فروش، لیلای فروش، قصاب، ناوای، سقاب، بایسکل ساز، رادیو ساز، ساعت ساز، سماوارچی، کهنه فروش، تکه فروش، دست فروش یعنی «لوانی»، درپور و کلیئر و راننده تکسی، پیاده دفتر، کارمند دواخانه، نرس شفاخانه، خیاط، شاگرد خیاط، میخانیک، مستری، شاگرد مستری، تحویلدار، خانه سامان، آهنگر، وکیل گذر، خشکه شوی، هوتلدار، چوپان، سرایدار، تیکه دار، تعویضگر، زمیندار، ملا امام، تشکیل داده است، در زمره کشته شدگان معرفی شده اند، **مخصوصاً دهقان و کارگر و زارع و بیکار و غریبکار که برای دفاع از حقوق شان باصطلاح انقلاب کرده بودند، به گناه کمونیست نبودن اعدام شده اند.**

(تعجب است که چگونه نداف از پیش شان خطاخورده است، زیرا در لیست های کشته شدگان اسن نداف دیده نمی شود!!؟؟) به یقین گفته می توانیم که این طبقات زحمتکش و کارگر که برای زنده ماندن خود و زن و اولاد خود با مشقات زندگی دست و پنجه نرم می کردند اصلاً با سیاست و کثافت کاری اداری سر و کاری نداشته اند. پس فقط به گناه کمونیست نبودن کشته شده اند. که نه تنها رهبران این نظام دنی و فروخته شده جوابگو هستند بلکه مسؤولین اول که برای آنها و در نظام آنها کار کرده و در پوست های مهم جهت انجام اعمال مجرمانه آن رژیم زمینه را رسماً فراهم نموده اند مسؤول و جوابگو اند. یعنی فرد فرد اعضای کمیته مرکزی و شورای انقلابی این دار و دسته آدم کشان که امروز باز به گفته حمید جان انوری خواب پنبه

دانه دیده اند

آمدیم بر پیشنهاد، به نظام کنونی یا باصطلاح نظام دیموکراسی فعلی و رئیس جمهور آن حامد خان کرزی [اکنون اشرف غنی احمدزی]. اینکه روز ۳۰ سپتمبر را روز عزای ملی و روز دعا خوانی و یاد و بود از این شهدای عزیز وطن اعلان کردند و بیرق های سه رنگ افغانستان را در سراسر کشور به احترام این مقتولین پاک و معصوم وطن نیمه افراشته ساختند برای «نمایش» کار بدی نبود ولی کار اساسی و به درد بخور محسوب نمی شود. این شهدای بیگناه و پاک کشور به نسبت ظلم و ستمی که خود شان و خانواده های شان از اثر قتل آنها متقبل شده اند رسماً داخل بهشت شده و از همه عطوفت های پروردگار برخوردارند و به این دعا های ما گنهکاران احتیاجی ندارند و نه اعمار مسجدی و بنایی

به نام آنها درد جانکاه مادرانی را که پسران جوان شان را از دست داده اند و زنانی که شوهران شانرا از آنها گرفته اند و کودکانی که پدران خود را از دست داده و یتیم و بی سرپناه شده اند، **دوا نمی کند.** مهمترین کاری که این نظام (اگر واقعاً یک نظام دیموکراتیک و عادل است) و رئیس جمهور آن، می تواند انجام دهد اعدام چند نفر جنایتکار و قاتل این فرزندان در همین روز با مراسم خاص بود که از یکطرف سبب تسکین خاطر این پدران و مادران و کودکان داغدار می شد و از جانب دیگر درسی برای آیندگان. در حالیکه این جانیان و قاتلان امروز در اروپا و امریکا و در خود افغانستان گشت و گزار می کنند و به ریش مردم می خندند و بیشرمانه در تلویزیون ها ظاهر می شوند و با دیده درایی مصاحبه ها می کنند، حتی خود را برای وکالت مردم و رهبریت آن کاندید می کنند.

جناب رئیس جمهور! پیش از اینکه دوره کار شما تمام شود و در برابر قضاوت تاریخ و مردم قرار بگیرید، چیزی را که در این ده سال نکردید لطفاً و عاجلاً به آن اقدام نمائید تا سر تان پیش تاریخ خم نباشد.

- ایجاد یک محکمه تخصصی مربوط به رسیدگی قضایای «جنایات علیه بشریت، ژینوسید (کشتار جمعی)، جنایات جنگی و انواع جرایم عمومی از این قبیل»^۱،
- ایجاد یک مرجع جمع آوری اسناد و مدارک اثباتی تا بتواند اسناد این جنایات را آماده سازد،^۲
- ایجاد یک مرجع جمع آوری اسناد و مدارک اثباتی تا بتواند اسناد این جنایات را آماده سازد،^۳
- محکمه تخصصی قضایای جنایات علیه بشریت و نهاد جمع آوری اسناد و مدارک را مکلف سازید تا در دومین سال سوگواری شهدای شامل این لیست ها و خارج آنرا به اطلاع مردم افغانستان برسانند

دو خواهش و یک تشکر:

- از دوست دانشمند و گرانقدرم جناب ف، هیرمند حقوقدان افغان، مشاور حقوقی پورتال افغان جرمن آنلاین محترمانه آرزو می کنم مقاله مفصل علمی و تحقیقی ای پیرامون ایجاد این نوع نهاد ها و محاکم نوشته و به مطالعه خوانندگان و دولت افغانستان برسانند.
- از همه خوانندگان افغان جرمن آنلاین خواهش میکنم داستان کوتاه «در انتظار پدر» را که به قلم توانای جناب حنیف رهیاب رحیمی همکار گرامی این پورتال نوشته شده و قصه دلخراش یکی از همین شهداء و مقتولین است، بخوانند.
- در اخیر از شاغلی دپلوم انجنیر قیس کبیر همکار گرانقدر پورتال، به نسبت آماده ساختن دایگرام های توضیح شکلی این فاجعه بصورت سیانترفیک و گذاشتن آن بدسترس این حقیر کمال سپاس و امتنان دارم.

۱- اگر اشتباه نکنم در قانون اساسی افغانستان در بخش قانون تشکیلات و صلاحیت محاکم دولت، رئیس جمهور صلاحیت دارد، تا تأسیس محاکم مورد ضرورت را برای ستره محکمه منظور نماید.
 ۲- این مرجع می تواند با کمک ریاست امنیت ملی یا استخبارات وزارت داخله و همکاری کمیسیون مستقل حقوق بشر و نهاد های جامعه مدنی بخصوص انجمن فامیل های شهداء و مفقودین موفقانه داخل فعالیت گردد.

**با دیدن این فوتو های درد ناک بقایای
کشته شدگان جمعی به قاتلان و آدمکشان خلق و پرچم و دار و دسته تنظیم های پاکستان و
ایران لعنت بفرستید**

فوتو ها با تشکر از سایت «برترین ها» از اینترنت گرفته است

آر ۱۳۹۱ هجری شمسی - ۲۰۱۳ میلادی

پایان بی پایان